

Oponentský posudek na bakalářskou práci Terezy Bílkové **Influencers a jejich politické angažmá na sociálních sítích**

Bakalářská práce Terezy Bílkové se věnuje velmi aktuálnímu tématu, jehož reálné politické implikace odborná literatura ještě stále dostatečně nereflektuje. Práce pojednává o politickém vlivu moderních názorových vůdců na internetových sociálních sítích.

V rámci struktury textu je bakalářská práce poměrně snadno čitelná, po představení tématu v úvodu následuje teoretická kapitola s deskripcí provedeného výzkumu. V úvodu však zásadně chybí a celou práci dost problematizuje alespoň krátká analýza dosavadního výzkumu v tomto tématu. Použité zdroje slouží spíše jako pomůcka pro vysvětlení některých pojmů místo toho, aby shrnovaly poznatky dosud objevené. V úvodní kapitole a v celé práci chybí časové a prostorové ukotvení, proč je důležité zkoumat zrovna současné české influencery? V úvodu je formulovaná výzkumná otázka, ke které chybí hypotéza, s ohledem na ošemetnou formulaci otázky ale absence hypotézy není překvapující. Některé nosné myšlenky z úvodu bohužel dále v práci nejsou rozpracovány (např. mobilizace politické aktivity na sociálních sítích nebo vliv zrychleného sdílení informací na internetu na vnímání demokracie).

V teoretické části autorka popisuje sociální sítě, ale o jejich sociálních funkcích referuje jen okrajově (pravděpodobně kvůli ignorování velkého množství existující literatury v tématu sociálních sítí a politické komunikace). Následující popis Instagramu, coby nejrelevantnějšího média ve vztahu k vytyčenému tématu, je také strohý. Podobně jako definice samotných „názorových vůdců“ a jejich typologizace, která je založená pouze na jediném kritériu, které je dále v práci nepodstatné kvůli tomu, že (téměř) celá zkoumaná skupina patří do jedné kategorie. Dalším zajímavým tématem, dále v práci opomenutým, je fenomén „echo chambers“, tedy automatické potvrzování vlastních názorů (a v důsledku konformní chování) v komunitě na internetu, která postupně vylučuje vstup alternativních myšlenek. Vysvětlení tohoto fenoménu v práci je ale spíše zmatečné. Kapitola 2.3.7. Vliv celebrit na Instagramu lze považovat za vyloženě nešťastnou a špatně argumentačně podloženou (článek z časopisu Forbes nelze považovat za teorii potvrzující důkaz). Zbytek teoretické kapitoly spíše (povrchně) obhájí opodstatnění zkoumaného tématu, které není přesvědčivé.

Mezi další stanovené cíle bakalářské práce autorka včleňuje i transparentnost aktérů sociálních sítí vůči politickým tématům. Jak se ale ukazuje v analytické části, vybraný vzorek influencerů vykazoval ve větší míře pasivity ve vztahu k politickým tématům, minimálně v jejich veřejném vystupování. Autorka odhalila některé politické postoje v neveřejném/soukromém vystupování dotazovaných influencerů. Jaký přínos má srovnávání různé míry pasivity vůči politickým tématům u dotazovaných zůstává čtenáři bakalářské práce skryto. Využitá metoda výzkumu je vzhledem k tématu vhodná a její struktura je čitelná. Ovšem účelový výběr dotazovaných a „osobní známost“ s influencery jsou z vědecké perspektivy velmi problematické.

Po formální stránce má práce velmi mnoho překlepů, chyb a je nekonzistentní (zprvu definované okruhy otázek nekorespondují s kapitolami, které mají o okruzích pojednávat). Nevyváženost teoretického ukotvení a v některých pasážích zbytečně detailních odkazů na postup při analytické části se projevuje v neuspokojivém závěru. Některá zásadní tvrzení postrádají argumenty a případně odkazy na potvrzující literaturu. Seznam literatury je zmatečný (typicky řadíme dle abecedy), nevyrovnaný (různé formy citace) a hlavně se v něm objevují tituly, na které neexistují odkazy v textu bakalářské práce (Kohoutek 2005, Vágnerová 2010, Choi 20019).

V souhrnu je třeba prohlásit, že se jedná o práci s nevyužitým potenciálem. V některých povinných podmínkách práce obstává, v dalších je mnoho prostoru pro zlepšení. Ve výsledku s přihlédnutím k prokázání znalosti principů analýzy práci doporučuji k obhajobě.